

Nimien taikaa.

I.

Mad. Blavatsky, nykyaikaisen teosofisen liikkeen alkuunpanija, Mestarein ja Salaisen Veljeskunnan lähettäjä ja aikamme ensimmäinen ja suurin teosofian opettaja, tekee tarkan eron salatieteen eli okkultismin ja salaisten tieteitten, okkultisten taitojen, välillä. Hän sanoo, että salatiede on tutkia jumalallisen järjen toimintaa luonnossa: voidakseen sitä tehdä, täytyy ihmisen johonkin määrin nähdä ja uskoa, että luonnossa on olemassa jumalallinen järki. Voidakseen tutkia okkultismia ihminen ei oikeastaan saata olla ateisti tai materialisti, joka kieltää jumalallisen järjen, ja yhtä välttämätöntä on, että hänen motiivinsa on epäitsekkäs, s. o. että hänen totuuden etsimisensä vaikuttimena ei saa olla muu kuin rakkaus totuuteen, sillä ilman tätä sydämen puhtautta hän ei voi nähdä jumalallista järkeä luonnossa. Valkoiset tietäjät ovat aina asettaneet ankaria siveellisiä ehtoja sille, joka tahtoo tulla heidän opetuslapsikseen ja tutkia salatiedettä. Ihmisen täytyy kulkea pitkä puhdistuksen ja itsekasvatuksen tie, ennenkuin hänen omalle katseelleen voidaan okkultisella tavalla avata luonnon sisäisen ja salaisen järjen toimintaa, ennenkuin hän voi nähdä Jumalan toimintaa luonnossa. Jeesus Kristus sanookin evankeliumissa: „Yksistään puhtaat sydämeistä voivat nähdä Jumalan.“ Muut eivät Jumalaa näe. Siinä ei ole muu estämässä kuin oman sydämen puhdistamaton itsekkyyys. Kuka tahansa voi ruveta tutkimaan, mutta kukaan ei pääse pitkälle, ellei hän puhdistaa sydäntään. Semmoinen on laki.

Mutta paitsi tätä henkistä okkultismia on olemassa n. s. salaisia tieteitä. Ja jos tavalliselta ihmiseltä kysymme, mitä on okkultismi, hän varmaan sanoo, että se on jotain valetiedettä eli taikauskkoa, jossa on monta eri haaraa. Hän on siis kuullut salaisista tieteistä, joista kuka tahansa voi jotain tietää. Semmoinen salainen tiede on esim. ihmisen kohtalon lukeminen käden linjoista. Jos joku saa käsiinsä kirjan, jossa puhutaan kiromantiasta, voi hän tulla mainitun tieteen harrastajaksi ja oppia kädestä lukemisen taitoa painamalla muistiin erikoisia sääntöjä. Tietysti hänen silti täytyy tehdä paljon havaintoja ja kokemuksia, täytyy paljon tutkia käsiä voidakseen perehtyä taitoon, sillä ei osaa vielä tutkia se, joka vain on lukenut ulkoa muutamia sääntöjä. Todellisuus ei koskaan ole niin yksinkertainen kuin suora sääntö, todellisissa käsissä on tuhansia vivahtuksia ja muutoksia.

Kiromantia on joka tapauksessa salatieteellinen taito, jonka kuka tahansa – sydämensä kirkkaudesta riippumatta – voi oppia.

Mutta jos ihminen ottaa nämä salatieteelliset taidot vakavalta kannalta, koettaen niiden avulla päästä ymmärtämään jumalallista järjen toimintaa luonnossa, silloin hän huomaa, että jokainen tämmöinen okkultinen tiede on kuin portti suuressa muurissa, jonka takana on salatiede itse. Voi siis kulkea pitkin salaisia tieteitä salatiedettä kohti.

Meidän päivinämme on eräs salainen tiede herättänyt paljon harrastusta muutamissa vakavissa ihmisissä ja on suuresti levinnyt. Se on periytynyt ikivanhoilta ajoilta ja nojautuu vuosituhansien kokemuksiin, kuten muuten kaikki salaiset tieteet. Tämä tiede on vienyt monen etsijän salatieteen satamaan. Se on astrologia. Ken siihen tunnolla ja innolla syventyy, hänen silmänsä avautuvat elämän ihmeitä näkemään ja hän joutuu ennen pitkää salatieteen jalkojen juureen.

Toiselta puolen okkultisti, joka antautuu tutkimaan jumalallisen järjen toimintaa luonnossa, joutuu kosketuksiin myös salaisten tieteyten kanssa. Okkultistille on välttämätöntä tutustua melkein kaikkiin salaisiin tieteisiin ja taitoihin, – ja niitä on paljon, toiset syvällisiä ja vaikeatajuisia kuten astrologia, toiset miltei lapsellisen yksinkertaisia, kuten nimien kabbalistinen tulkitseminen, josta tässä tahdon tehdä selkoa. Sitä on kahta lajia: foneettis-astrologinen ja kabbalistis-numerologinen.

Foneettis-astrologinen tapa tutkia ihmisen nimi on siinä, että otetaan nimien kaikkien kirjainten määrätty kabbalistinen arvo. Tällöin ei käytetä hebrealaista kirjainten arvoa, vaan foneettista arvo-asteikkoa. Kun sitten kabbalistisella tavalla lasketaan yhteen nimien numero-arvo, joka silloin aina viittaa määrättyyn tähteen, ilmaisee tähti asianomaisen henkilön luonteen. Esimerkin avulla näemme, miten menetellään.

Ottakaamme historiallinen nimi, esim. Napoleon I. Nimi on kirjoitettava semmoisena, kuin se todellisuutena kuului, siis Napoleone Buonaparte, eikä niinkuin hän sen myöhemmin ranskaksi kirjoitti. Kirjoitamme nyt nimen ja jokaisen kirjaimen alle sen vastaavan foneettisen arvoa:

N a p o l e o n e   B u o n a p a r t e
5 1 8 6 3 1 6 5 1   2 6 6 5 1 8 1 2 4 1

Laskemalla yhteen kummankin nimen numerot saamme molemmista 36, josta taas kabbalistisesti saamme $3+6=9$, joka on Marsin luku. Siis Napoleone Buonaparte tulee täydelliseksi Mars-olennoksi tässä

tulkinnassa, ja se merkitsee, että hän oli ihminen, jolla aivan sanatarkan määritelmän mukaan oli Mars-ominaisuudet: läpätunkeva äly, taistelu, tarmo, terävyys, yritys, suuttumus. Tällöinen pieni tulkinta ei tyhjennä hänen luonnettaan, mutta se on epäilemättä kuvaava karakteristiikka. Ennenkuin jatkamme esimerkeillä, on paras esittää tähtien ja kirjainten numero-arvo sekä tähtien merkitys. Planeetat ovat numeroineen:

Aurinko	–	1
Uusi kuu	–	2
Jupiter	–	3
Maa	–	4
Merkurius	–	5
Venus	–	6
Täysi kuu	–	7
Saturnus	–	8
Mars	–	9

Kirjainten foneettinen arvo on tässä järjestelmässä, jossa käytetään ainoastaan 9 numeroa, seuraava:

- 1 – A, E, Y, I.
- 2 – B, K, R, PP, G (kova) O (lyhyt), Q, X.
- 3 – J, G (pehmeä), Sh, L.
- 4 – D, T, M.
- 5 – N.
- 6 – U, O (pitkä O, U), V, W, S.
- 7 – Z, O (Å) (sanan alussa).
- 8 – P, Ph, F, H, Kh, Ch.
- 9 – Th, Tz (Ts).

Lopuksi planeettain merkitys, toisin sanoen numeroiden merkitys käytännössä, on kuten seuraa:

Aurinko – yksilöllisyys, itsekkyyys, itseluottamus, etevyys, varmuus, vakuuttava luonne.

Uusi kuu – Sukulaisuussuhde, sielullinen vetovoima, tunteellisuus tai tunne-elämä, sympatia tai antipatia, epäily ja epäröiminen.

Jupiter – laajeneminen, lisääntyminen, älyllinen kyky, rikkaus menestys.

Maa (auringon negatiivinen puoli) – toteutuminen, omaisuus, omistus, luotto ja asema, aineellisuus.

Merkurius – järki, logiikka, siveys, matkat, kauppa, hyöty.

Venus – yhteistoiminta, avioliitto, keskinäisyys eli molemminpuolisuus, sympatia, näytelmä, kuvaamataide, soitto, tanssi.

Täysi kuu – tasapaino, sopimukset, kontrahdit, välikirjat, vedot, harmonia ja disharmonia.

Saturnus – uudestarakentaminen, muodostaminen, luominen, kuolema, kielteisyys, kulutus, häviö, sammuminen, loppuminen.

Mars – läpätunkeminen, taistelu, tarmo, yritys, jako, suuttumus, terävyys.

Nyt palaamme esimerkkeihin. Otetaan ensin Elias Lönnrot.

Siis kirjoitamme: E l i a s L ö n n r o t
1 3 1 1 6 3 2 5 5 2 6 4

Ristimänimen numerot yhteenlaskettuina ovat 12, joka redusoituna on 3, ja sukunimen 27, redusoituna 9. Elias Lönnrotin astrologinen tunnusmerkki on siis Jupiter ja Mars. Mars oli läpi tunkeminen, tarmo, yritys j.n.e – samoin kuin Napoleonilla. Jotain samanlaista täytyy olla siis Lönnrotissa ja Napoleonissa. Napoleon onkin advokaatin poika Korsikasta ja tuli keisariksi, Lönnrot oli räätälin poika Sammatista ja tuli professoriksi. Molemmat nousivat ja heidän elämänsä oli taistelua: Lönnrot taisteli, sillä kohtalo oli kova hänelle, hän oli jo vanha mies, kun tuli ylioppilaaksi. Hänellä oli toisin sanoen suuri „suuttumusvoima.“ Napoleon oli raivostuva luonne, ympäristönsä pelkäsi häntä, hän hallitsi kiivaudellaan ja äkkipikaisuudellaan, hän kohteli välistä ministereitä kuin lakeijoja, ja naisia hän kohteli niin, että suuttui, jos ei joku heti antautunut, ei hänellä ollut aikaa odottaa. Hän oli merkillinen olento, mutta hän ei voittanut itseään, ja siinä oli hänen heikkoutensa, sentähden hänen loppunsa oli traagillinen. Hänen suurin vihamiehensä oli hän itse, hänen oma kunnian- ja vallanhimonsa. Niin erikoinen karma kuin hänellä olikin siinä suhteessa, että elämä ja olosuhteet häntä kumartaen palvelivat, – ei hän voittanut itseään. Hän hylkäsi oman vaimonsa, ainoan olennon, joka häntä ymmärsi, kun ei tämä synnyttänyt perillistä, ja koska hän muutenkin tahtoi, että hänen puolisonsa olisi keisarillista verta. Mutta hyljättyään Josephinen ja naituaan Marie Louisen, hän samalla sanoi hyvästi omalle onnelleen, sillä sen perästä alkoi tragedia hänen elämässään.

Lönnrot taas voitti itsensä kaikessa vaatimattomuudessaan ja nöyryydessään. Hän ei kohonnut kuin professoriksi, ja mitä se oli maailman keisarin rinnalla, mutta hän voitti itsensä. Hän ei ollut niin voimakas olento kuin Napoleon, mutta niinkuin Napoleon hän sai paljon

hyvää aikaan tarvitsematta tehdä paha niinkuin Napoleon. Elias Lönnrot nosti Suomen muinaisuuden pimeydestä päivän valoon. Hän oli suuri ja kehittynyt sielu: aina nöyrä, siveä, hieno läpi elämänsä. Siinä oli ero hänen ja Napoleonin välillä. Hänen ristimänimensä numero on 3, joka on Jupiter. Se merkitsee, että älyllinen ja kyvykäs työnsä menestyi, hänen elämänsä oli rikas sekä sisäisesti että ulkonaisesti. Hänen ei tarvinnut kuolla köyhänä ja hyljättynä niinkuin Napoleon, sillä hän oli voittanut itsensä.

Ottakaamme toinen esimerkki omasta historiastamme: Zachris Topelius. Kun hänen nimeensä sijoitamme numerot, saamme:

Z a c h r i s   T o p e l i u s
7 1 8   2 1 6   4 2 8 1 3 3 6 6

Ristimänimestä saamme numeroiden summaksi 25, joka redusoituna on 7, ja sukunimestä 33, redusoituna 6. 6 on Venus, ja se merkitsee: näytelmä taide, soitto y.m. Se kuvaa täydellisesti hänen luonnettaan ja persoonallisuuttaan. Hän oli kerrassaan taiteellinen olento: hän kirjoitti sekä romaaneja että näytelmiä, mutta oli ennenkaikkea runoilija, vieläpä hän välistä sävelsi itse musiikin runoilleen. Hän oli ihminen, joka tunsu sympatiaa ihmisiä kohtaan ja jota kohtaan täytyi tuntee rakkautta. En häntä persoonallisesti tuntenut, olin vielä nuori, vähän yli 20 v., kun hän kuoli, eikä hän asunut Helsingissä, vaan maalla. Olin aina ihaillut hänen runouttaan, lasten kirjojaan, kertomuksiaan ja romaanejaan, ne olivat minulle ihaninta, mitä saattoi ajatella; koko hänen fantasiansa oli semmoinen, johon saatoin uppoutua.

Kerran kulkiessani Mikonkadulla Rautatietorin varrella huomasin, että kaukaa minua vastaan tuli vanha herrasmies. Mutta hän ei ollut mikään tavallinen vanha herra, sillä hän oli silmissäni suuren valon ympäröimä. Olin nuori enkä paljon okkultisia asioita ymmärtänyt, mutta olinhan lukenut auroista ja joskus nähnyt yliluonnollisia asioita. Tuota vanhaa herraa ympäröivä valo oli niin puoleensa vetävä, niin siunaava, niin pehmeä ja suloinen, kuin olisi se sanonut kaikille lapsille ja nuorille: „tulkaa minun luo, minä voin teitä neuvoa!“ Ja kun tulin lähemmäksi, tunsin heti Topeliuksen, vaikka en ollut häntä nähnyt muuta kuin kuvasta. Silloin ymmärsin, että hän oli sitä, mitä olin kuvitellut: suuri, ihana sielu. Muuta kertaa en häntä nähnyt, mutta siitä ihanasta aurasta tuntee hänet toisellakin puolella.

Zachris-nimen numeroarvo on 7, joka planeettana on täysi kuu ja merkitsee: tasapaino, sopimukset y.m. En osaa siitä paljon sanoa, en tunne niin tarkkaan hänen elämäänsä, mutta uskon, että hän piti sanansa ja

sopimuksensa, että hän harrasti harmoniaa ja sopusointua. Muuten täysi kuu tarkoittaa myöskin meidän fantasiaamme silloin, kun meillä on valtaa sen yli, jolloin se voi palvella totuutta ja saada hyvää aikaan. Se ei tempaa meitä mukaansa villinä mielikuvituksena, vaan tekee taiteellisena fantasiana sopimuksen meidän kanssamme palvellakseen ihmiskunnan parasta. Semmoinen oli mielikuviutus Topeliuksella; ei se koskaan poikennut harhateille. Hänen kaikki kirjansa uhkuvat kauneutta, rakkautta, hyvyttä, tosinerona hän ei houkuttele ketään pahaan.

Pekka Ervast.

(Ruusu-Risti 1928 Marraskuu N:o 9, s. 308-314)

Nimien taikaa.

II.

Edellä esitimme foneettis-astrologisen systeemin nimien tulkinnasta ja nyt tahdomme puhua pythagoralais-numerologisesta järjestelmästä. Aloitamme taas esimerkistä. Valitsimme saman henkilön kuin viime kerralla, nim. Napoleon I:n. (Tässä muistuu mieleeni, kuinka koulupoikina iloitsimme, kun kirjoitimme hänen nimensä Napoljeon Pjervyi. Siitä saimme nimittäin na polje on pjervyi, joka merkitsi „taistelukentällä hän on ensimmäinen“.) Kirjoitamme taas:

N a p o l e o n e   B u o n a p a r t e
4 1 6 5 2 5 5 4 5   2 2 5 4 1 6 1 8 1 5

Pythagoralaiset numerot ovat erilaiset kuin foneettiset. Ristimänimestä saamme summaksi 37, joka redusoituna on 10, ja sukunimestä 35, redusoituna 8. Sitten laskemme yhteen 10 ja 8, joka on 18, redusoituna 9. Napoleonin peruslukuna pidetään nyt tätä 9:ää, joka on kabbalistisesti saatu. Mutta kun ristimänimen luvun 10 viereen kirjoitetaan sukunimen luku 8, tulee siitä 108, ja se on Napoleonin pythagoralais-numerologinen luku. Kun sen tulkitsemme, otamme ensin 100 ja sitten 8. Tällä tavalla tulemme toisenlaisiin tuloksiin kuin foneettisessa tulkinnassa. Luku 100

merkitsee: jumalallinen suosio enkelien avulla, ja 8: suojeleminen, oikeus. Perusluku 9 taas merkitsee: suru, tuska, runteleminen, silpominen.

Perusluvun merkitys pitää paikkansa Napoleonin suhteen, sillä kaikki loppui suruun ja tuskaan; hänen sisäinen olemuksensa, koko hänen elämänsä oli pohjimmalta suurta tuskaa, vaikka hän oli sen itse saanut aikaan ja tahtonutkin, koska hän tiesi sen kohtalokseen. Mutta totta Napoleonin suhteen oli myös „jumalallinen suosio enkelien avulla“. Jos edes vähän okkultisesti tunnemme hänen elämänsä tai olemme kuulleet, mitä salatieteellisissä piireissä siitä tiedetään, silloin näemme hänen elämässään selvästi sekä jumalien suosion että enkelien avun. Enkelit ovat jumalien lähettäjiä, pyhiä ihmisiä, Mestareita, vihittyjä olentoja. Jumalien suosio tuli todella näkyviin siinä, että Napoleon oli saanut suuren historiallis-poliittisen tehtävän syntyessään maan päälle, tehtävän, josta harvat ennen häntä olivat osanneet haaveilla. Henrik IV Ranskassa ja hänen erinomainen ministerinsä, herttua Sully, suunnittelivat yhdessä Europan tulevaisuutta ja hahmottelivat jonkinlaisia Europan Yhdysvaltoja. Silloin – 1600-luvun alussa – ei ollut vielä yhdysvaltoja Amerikassa, mutta nämä nerokkaat hallitusmiehet ajattelivat: „Europan kehitys riippuu siitä, että kaikki eri valtakunnat solmivat liiton keskenään.“ Että he saattoivat näin ajatella, osoitti, että aate semmoisenaan oli olemassa toisella, näkymättömällä tasolla. Ja sieltäpäin Napoleon valittiin jumalien välikappaleeksi.

Napoleonille sanottiin ennen hänen syntymäänsä: „tämmöinen on Europan tulevaisuus oleva: kaikki valtakunnat liittyvät yhteen suureen liitoon. Tahdotko sinä olla sitä ohjelmaa toteuttamassa? Jos tahdot tehdä työtä tämän suunnitelman puolesta, silloin me, jotka palvelemme hyvää maailmassa, annamme tukemme sinulle, mutta millä hetkellä et tahdo ihannetta palvella, millä hetkellä lankeat, silloin otamme kätemme sinusta pois.“ Napoleon innostui ja lupasi.

Tämä tapahtui näkymättömässä maailmassa ennen hänen syntymäänsä, niinkuin tapahtuu jokaiselle ihmiselle pienemmässä tai suuremmassa mitassa hänen astuessaan taivaasta maan päälle. Mutta Napoleon kohtasi fyysillisessäkin maailmassa – jo nuoruudessaan – ihmisiä, jotka ennustivat hänelle korkeata johtoasemaa ja niinkään sanoivat hänelle suoraan, että suunnitelma oli Europan Yhdysvallat. „Jos tahdot sitä aatetta palvella, niin autamme sinua, mutta jos luovut sitä,

otamme kätemme pois.“ Molemmissa maailmoissa toistui sama asia sille sielulle, joka sai nimen Napoleon I.

Hän itsekin uskoi olevansa kohtalon mies, hän sanoi aina: „Minun tähteni johtaa minua, se on nousemassa, en voi muuta kuin voittaa ja mennä eteenpäin.“

Onko satumaisempaa elämää kuin Napoleonin! Hän nousi vain, yhä nousi ja nousi. Hän oli nerokas, suurenmoinen myös ajattelijana, hän oli lainlaatija niinkuin ei kukaan. St. Helenan saarella hän lohdutti itseään ajatuksella: „olenhan antanut Ranskalle ja samalla Euroopalle *Code Napoléon*'in; sen avulla uusi päivä koittaa ihmiskunnalle.“ Mutta sielunsa syvyydessä hän myös tunnusti itselle lankeemuksensa, vaikka puolusti sitä järkisyillä. „Minun piti luoda yhtenäinen Eurooppa, mutta kuinka tämä oli mahdollista, jollen samalla ottanut ohjaksia käsiini?“ Hänen lankeemuksensa oli siinä, että hän tahtoi tulla maailman herraksi, koko Euroopan yksinvaltiaaksi; Ranskan piti hallita ulkonaisesti, niinkuin se sivistyksessä aina oli kulkenut toisten valtakuntain edellä! Näin Napoleon ajatteli, ja sentähden hänen elämänsä loppui St. Helenan tragediaan.

Pythagoralais-numerologisessa järjestelmässä kirjainten numero-arvot ovat seuraavat:

- 1 – A, K, T, Ä.
- 2 – B, L, U.
- 3 – C, M, X.
- 4 – D, N, Y, W.
- 5 – E, O, Z, Ö.
- 6 – F, P, J.
- 7 – G, Q, V.
- 8 – H, R, Hi.
- 9 – I, S, Hu.

Lukujen merkitys muodostaa pitkän taulukon, sillä kaikilla luvuilla 50:een saakka on oma merkityksensä, jonka jälkeen vielä tulevat kysymykseen muutamat kymmen- ja sataluvut. Nämä merkitykset ovat seuraavat:

- 1 – äkkipikaisuus, kiihko, kunnianhimo.
- 2 – kuolema, häviö, kohtalonisku.
- 3 – uskonto, usko, kohtalo.
- 4 – lujuus, voima, valta.
- 5 – avioliitto, huvi, ilo.

- 6 – työn täydellisyys.
- 7 – lepo, onni, tasapaino.
- 8 – suojeleminen, oikeus.
- 9 – suru, tuska, runteleminen, silpominen.
- 10 – järki, menestys, pyrkimys.
- 11 – epäsopu, loukkaus, petos.
- 12 – onnellinen kirjoitus, kaupunki.
- 13 – ilkeys, väärä.
- 14 – uhri, uhraus, tappio.
- 15 – hyve, sivistys, rehellisyys.
- 16 – ylellisyys, aistillisuus, hyvä onni.
- 17 – huono onni, ylenkatse, unohtaminen.
- 18 – saivastaminen, kovuus, tyrannia.
- 19 – tyhmyys, mielenhäiriö.
- 20 – viisaus, ankara, melankolia.
- 21 – mysteeri, hedelmällisyys, tuotanto.
- 22 – rangaistus, sakko, vahinko.
- 23 – kapina, ahdasmielisyys, ennakkoluulo.
- 24 – matkustaminen, maanpako, huikentelevaisuus.
- 25 – äly, jälkeläiset.
- 26 – hyväntahtoisuus, hyväntekeväisyys.
- 27 – urhoollisuus, sankari, uskallus.
- 28 – lahjat, todistukset, tunnustukset, tuntomerkit.
- 29 – uutiset, kronikka.
- 30 – avioliitto, mainehikkaus, juhlanvietto.
- 31 – hyvyys, pyrkimys, julkisuus.
- 32 – häänvietto, täyttymys.
- 33 – jalous, hienous, hyve, sulo.
- 34 – kärsimys, kosto, lailliset rangaistukset.
- 35 – terveys, rauha, kykeneväisyys.
- 36 – intuitsio, nero.
- 37 – uskollisuus, avioliiton ilot.
- 38 – pahuus, ahneus, muodottomuus.
- 39 – kiitokset, kunnianosoitukset.
- 40 – häät, juhlat, lomamatkat.
- 41 – epäsuosio, skandaali, panettelu.
- 42 – lyhyt elämä, kurjuus.

- 43 – palvonta, uskonto, pyhäkkö.
- 44 – ylennys, kuninkuus, suuret kunnianosoitukset, suuruus.
- 45 – jälkeläiset, kansoitus.
- 46 – hedelmällisyys, runsaus.
- 47 – pitkä elämä, onnellisuus.
- 48 – oikeus, tuomio, tuomioistuin.
- 49 – ahneus, himokkuus.
- 50 – vapaus, vapautus, helppo olo.
- 60 – avioliiton kadottaminen (kuoleman kautta).
- 70 – vihkimys, tiede, vilpittömyys, hyve.
- 80 – suojelus, parantuminen, takaisin voittaminen.
- 90 – suru, tauti, epäsuosio, erehdys, sokeus.
- 10 – jumalallinen suosio enkelein avulla.
- 200 – epäröiminen, pelko, epävarmuus.
- 300 – filosofia, tieto, suojelus.
- 400 – pitkät matkat, pyhiinvaellus, maanpako.
- 500 – pyhyys, puhtaus, valikoiminen.
- 600 – täydellisyys, täydellinen suoritus.
- 700 – valta, herruus, auktoriteetti.
- 800 – voitto, valtakunta, mahti.
- 900 – taistelu, sota, riidat, purkaukset.
- 1000 – armo, hyväntekeväisyys, lempeys, sympatia.

Myöhemmät kabbalistit ovat tähän vielä liittäneet yhden numeron, ja se on 666, Ilmestyskirjan tunnettu numero. Sillä on merkitys: viha, pahuus, perkele. Mielestäni voi sen suhteen kuitenkin huomata muuta. Ilmestyskirjassa kyllä sanotaan, että se on pedon luku, ja kabbalistsesti sen arvo on: alempi ymmärrys, kaama-manas. Mutta jos tulkitsemme sitä pythagoralais-numerologisen järjestyksen mukaan, saamme, että 600 – täydellisyys, jumalallinen suoritus, 60 – avioliittollinen kadottaminen ja 6 – työn täydellisyys. Silloin 666 itse asiassa on ihmisen luku, kuten Ilmestyskirjassa sanotaan, sen ihmisen luku, joka on todellinen ihminen. Luku 6 on työn täydellisyys, ja se merkitsee, että ihmisen ymmärrys, kaama-manas, on sitä, mitä se voi olla ja täyttää sisimmän tehtävänsä täällä maan päällä, joka on: suorittaa kaikki työt, mitä se tekee, täydellisesti. Jos meillä olisi mukanaamme täällä maailmassa ainoastaan korkeampi järki, emme saisi aikaan mitään hyvin suoritettua työtä aineellisesti. Alempi jokapäiväinen, käytännöllinen järki on apumme ja pelastuksemme tässä

maailmassa. Luku 60 taas on „avioliitollinen kadottaminen“. Niin kauan kuin meillä on käytännöllinen järki erillään korkeammasta minästä, ikävöi sielumme alinomaan korkeampaan päin – meidän tietämättämmekin. Yhtyminen ylemmän ja alemman välillä alkaa sillä, että saadaan aikaan n.s. silta, stauros, risti. Se on uskon salaisuus. Usko on sitä, että alempi personallisuutemme uskoo korkeamman voittoon, luottaa siihen ja kulkee sen teitä. Korkeampi Minä meissä tulee vähitellen niin voimakkaaksi, niin hallitsevaksi, niin yksinvaltiaaksi, että tapahtuu lopulta mystillinen kuolema, joka on avioliitollinen kadottaminen, koska silloin alempi häviää ja jää ainoastaan ylempi. Sitä kuvaa 60. Viimeinen saavutus on 600, nim. täydellisyys. Silloin korkeampi minämme, joka ei enää ole sidottu alempaan, pyrkii yhtymään sitä yläpuolella olevaan jumalalliseen Minään, Kristukseen, jonka avulla se saavuttaa täydellisyyden.

Otamme vielä esimerkin:

P a a v o   R u o t s a l a i n e n
6 1 1 7 5   8   2 5 1 9 1 2 1 9 4 5 4

Etunimen numeroiden summa on 20, redusoituna 2, ja liikanimen 51, redusoituna 6. 2 ja 6 yhteensä on 8, joka on hänen peruslukunsa. Kun 2:een liitetään 51, saadaan 251, joka taas on hänen kabbalistinen lukunsa.

200 merkitsee: pelko, epäröiminen, epävarmuus, ja onhan totta, että Paavo Ruotsalainen alkoi tehtävänsä epävarmuudella pelolla; hän epäili kirkkoa ja käytännöllistä kristinuskkoa siksi, että hän näki niin vähän sen hedelmiä. Hän itse olisi tahtonut päästä vahvaan uskoon, mutta ei päässyt. Luku 50 on: vapaus, vapautus, helppo olo ja kuvaa hänen sisäistä elämäänsä. Hän pääsi sisäiseen vapauteen ja rauhaan. Hän osasi neuvoa ihmisiä, puhui siitä, kuinka usko vie ihmisen mielenrauhaan ja vapauteen sisäisesti; hänen opetuksensa ydin oli, että ihmisen piti saada suhteensa selväksi Jumalan kanssa.

Luku 1 merkitsee: äkkipikaisuus, kiihko, kunnianhimo, ja kuvaa kyllä Ruotsalaista, joka saattoi olla tyly ja äkkipikainen. Voi olla, että hänessä oli kunnianhimoakin. Tämä olisi luonnollista, sentähden, ettei Paavo R:lla ollut selvää käsitystä ihmiselämän päämäärästä. Hänen uskonsa ja elämänymmärryksensä keskittyi oikeaan suhteeseen Jumalaan, mutta siihen ei sisälly selvä täydellisyysihanne ja itsekasvatus täydellisyyttä kohti. Jonkinlainen uskonnollinen kunnianhimo on aina luonnollinen ihmiselle, niinkauan kuin hän ajattelee, että hänen täytyy olla hyvissä väleissä Jumalan kanssa. Se vie kyllä eteenpäin, mutta se ei vie täydellisyyteen. Suurena esteenä henkisen kehityksen tiellä on ylpeys ja kunnianhimo.

Luvut ja niiden matemaattiset suhteet ilmaisevat järjestystä kosmoksessa ja elämässä. Koko elämämme on järjestetty numeroiden mukaan, ja yhteiskunnallisissa oloissamme emme tulisi toimeen ilman matematiikkaa, sillä onhan meidän tapana arvostella kakkia aineellisia asioita, kätten töitä ja hengen tuotteita numero-arvon mukaan, toisin sanoen: rahan mukaan. Ja mitä raha on muuta kuin matematiikkaa, lukujen ja numeroiden käyttämistä jokapäiväisessä elämässä? Syventyessämme filosofisesti lukuja ymmärtämään, emme niin olen ihmettele, että kaikki elämässä on järjestetty lukujen mukaan, yksin ihmisen „vapaa tahto“ ja kohtalo, joka sitä rajoittaa.

On olemassa sattuva vertaus, joka näyttää meille ihmisen vapaan tahdon suhteen kohtaloon. Tämä vertaus samalla näyttää meille, kuinka luvut, kuten voisimme sanoa, hallitsevat koko elämää. Ranskalainen okkultisti Encausse (Papus) on antanut siitä seuraavan vertauksen:

Suuri valtameren höyrylaiva on kuin pieni yhteiskunta; se lähtee esim. Le Hâvresta New Yorkiin. Laivan korkeimpana johtajana on kapteeni; hän tietää laivan koko matkan ja tien, mikä on kuljettava; hän vie vastuullaan kaikki määrän päähän. Matkustajatkin tietävät, mihin heidän on mentävä ja mihin laiva lopulta heidät vie. Laivassa on suuri palveluskunta, upseereja, merimiehiä j.n.e. Matkustajat ovat saaneet kukin oman paikkansa. Koko elämä laivassa on järjestetty sääntöjen mukaisesti. Matkalla voi olla kaunis ilma kaiken aikaa, voi myöskin sattua myrskyjä y.m. vaaroja, mutta taitava kapteeni saa kuitenkin laivan menemään.

Kenen valta on nyt voimakkain tuossa laivassa? Kapteenin. Hän on tavallaan yksinvaltiainen, kaikkien täytyy häntä totella, hän ei voi ottaa lukuun matkustajien päähänpistojä, mikäli ne ehkäisisivät itse matkaa. Hän on saanut korkeimman käskyn laivayhtiöltä viedä laiva päämääräänsä, sitä hänen on toteltava, ja muiden on toteltava hänen käskyjään. Jos sattuisi häiriöitä laivalla, täytyisi kapteenin käyttää valtaansa hyvin ankaralla tavalla. Kaikki laivassa ovat kyllä vapaaehtoisia ihmisiä, mutta heidän tahtonsa on olosuhteiden rajoittama. Järkevä matkustaja tai palvelija tietää, ettei hänen auta kapinoida, eikä haluta semmoista, mikä on mahdotonta; viisainta hänen on alistua matkan sääntöihin, mutta omassa hytissään jokainen on vapaa järjestämään omia asioitaan, pitää siellä kukkia tai olla pitämättä, syödä toisia ruokia ja olla toisia syömättä j.n.e.

Samanlainen on ihmiselämä. Ihmisen elämä on kuin seikkailua, kuin matka, – kuin pyhiinvaellusmatka. Elämä ei ole tullut ihmiselle todelliseksi, ennenkuin hän tietää, että sillä on selvä päämäärä; silloin vasta

hän herää, kun hän henkensä silmällä näkee kehityksen tien moraaliseen, henkiseen ja älylliseen täydellisyyteen. Siihen ja kaikkeen, mikä siitä johtuu, täytyy ihmisen alistua, se on elämänlaki. Karmana laki vaikuttaa; ihminen voi niskoitella vastaan, hän ehkä tahtoisikin matkustaa toiseen paikkaan, kuin mihin elämän laiva vie, mutta hänen niskoittelunsa ei auta, karman laki lykkää hänet taas oikealle tielle, jota pitää kulkea. Ihmisen vapaa tahto on rajoitettu. Elämän laivan kapteenina on meidän Logoksemme ja kaikki ne olennot, jotka sisäisintä elämän käskyä totellen tätä elämämme juoksua johtavat.

Laivassa kaikki on järjestetty numeroiden mukaan, kaikki on tarkkaan laskettu, koko elämä käy siellä säännöllisesti, järjestyksessä, määrättyllä kellonlyönnillä. Samaten on elämämme punottu luvuista, jotka ilmaisevat muotojen ja ilmiöiden suhteita toisiinsa. Ei ole henkeä ilman muotoa, ainetta, henki ja aine käyvät aina käsi kädessä. Koko elämä on kuin algebrallinen ekvatsioni. Jos tietäisimme kaikkien muotojen luvut, silloin hallitsisimme koko ilmiö maailmaa; jos tietäisimme oman ja toisten luvut, silloin me olisimme koko ihmiskunnan herroja.

Välähdyksen tästä saamme tutkimalla n.s. maagillisia neliöitä.

Pekka Ervast.

(Ruusu-Risti 1928 Joulukuu N:o 10, s. 356-363)